

kriminalitet vil det næppe virke specielt præventivt på.

Det virker som straf, og det er en straf. Det er en straf at være i fængsel, og det medfører selvfølgelig også, at der er en del mennesker, der reagerer voldsomt på at være der, og jeg tror, man skal gøre sig klart, at det altså ikke er mennesker under normale omstændigheder, vi har der.

Der sker en række alvorlige ting i fængslerne. Vi har en række grimme tilfælde af folk, der har organiseret deres kriminalitet, mens de har været i fængsel, og vi har en række eksempler på – det, vi diskuterede i den foregående debat – hvordan rockerne tyranniserer almindelige fanger. Det er forfærdeligt, at en tredjedel af dem, der er i de lukkede fængsler, vælger at gå i isolation for ikke at blive mobbet af de dér slamberter. Det er for galt, hvis folk, der gerne vil være stoffri, ikke som en selvfølge kan være det. Og alle disse eksempler synes jeg vi skal tage alvorligt, og jeg regner da også med, at det er det, der ligger i justitsministerens omhyggelige gennemgang af sagen.

Jeg går ud fra, at vi i forbindelse med opfølgningen af forlig og forslag til vedtagelse, og hvad har vi, får lejlighed til at få en meget detaljeret gennemgang af de faktiske problemer, der er – altså ikke af spørgelsesproblemerne, men af de faktiske problemer.

Jeg tror da også, at flertallet herinde vil holde fast ved, at enkelttilfælde ikke må medføre, at man forgriber sig på den almindelige retssikkerhed. Det kan vi ikke have. Det er altså noget plat og derudover meget farligt for den øvrige retsbeskyttelse i samfundet, hvis man lader enkelttilfælde styre ens indretning af fængslerne. Det må gå ud på at tage ofrenes parti, og når man tager ofrenes parti, så gør man det nu engang bedst ved at sikre sig, at der kommer færrest muligt af dem. Det betyder derved også, at vi undgår, at forbryderne bliver værre, end de ellers ville være blevet, og at vi får dem i sådan nogenlunde hel udgave ud af fængslerne.

Derfor er en del af de forslag, som Venstre og De Konservative er kommet med, simpelt hen uegnede, medmindre man synes, det er godt at få flere ofre. Det går jeg trods alt ikke ud fra at man synes.

Og så synes jeg jo nok, at det burde have været en anelse mere gennemtænkt.

Jeg er meget nervøs for at bruge ironiske formuleringer. Jeg husker fra den foregående debat, hvordan hr. Tom Behnke med for ham

helt vanligt gehør opfattede, at jeg skulle have sagt, at der skulle være lidt spænding ved det at kunne stikke af fra et fængsel. Jeg er ked af, jeg formulerede det på en sådan måde. Jeg mener ikke, man skal kunne stikke af fra fængslerne, og undskyld til hr. Tom Behnke, jeg skal ikke bruge så svær en form over for Fremskridtspartiet en anden gang, for det er jo ikke min mening at såre en ung mands følelser. Jeg synes, det skal være svært at komme ud, jeg synes, det skal være sådan, at fængsler skal være nogle, man ikke kommer ud af.

Det er sagt fra mange, der har med fængselsvæsenet at gøre, at hvis man er i de såkaldte flugtfrie fængsler, så bliver der meget værre at være ikke mindst for de ansatte, fordi der går panik i systemet. Det synes jeg da også vi skal respektere. Det er ikke nok bare at sige, at den slags vil man ikke høre på, og det er for galt, og nu lader de bare stå til osv. osv.

Men jeg mener alt i alt, at justitsministerens svar var tilfredsstillende for os i denne her sammenhæng. Vi har en række andre ting, som heller ikke kom frem i den foregående debat, f.eks. socialpædagogisk indsats over for de unge.

Der er hele sagen om de elektroniske hjemmefængsler, hvor jeg ikke er tilfreds med det, justitsministeren hidtil har sagt. Det vil jeg altså godt lige sige. Jeg kan forstå på nogle af de svar, vi har fået, at justitsministeren mener, at det på nogle måder skal alternere brugen af samfundstjeneste, og det er bestemt ikke vores hensigt. Men det kunne måske være gavnligt igen til at modvirke skadevirkningerne af at have folk i fængsel, hvis man kunne finde ud af at bruge den metode i stedet for at få de her elendigt virkende weekendfængsler.

Jeg ved ikke, om det er tilstrækkeligt at sige, at det ressourcemæssigt er for bøvlet. Man kan overveje, om det er det, men jeg synes godt, der må komme andre hensyn ind i det her, også for at begrænse brugen af fængsler mest muligt.

Men alt i alt ser jeg frem til, at vi i forbindelse med opfølgningen får en grundig gennemgang af det. Jeg synes, vi skal tage en række af de her problemer alvorligt, men det må bare ikke gå ud over den almindelige retsbeskyttelse både af hensyn til os udenfor, som ikke skal have for vanvittige mennesker ud bagefter, og af hensyn til, at de mennesker, der sidder i fængslerne, skal have det sådan, at vi kan være os selv bekendt.